

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/50/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010187
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2012:3712010187.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. júla 2012, v trestnej veci obžalovaného S. S., samosudcom JUDr. Ivo Hlucháňom, takto

rozhodol:

Obvinený S. S., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B. XXX/XX, O., zamestnaný v spol. G., s. r. o., N.,
je vinný, že

hoci bol podľa Zákona o rodine ako aj na základe vyriešenia a posúdenia predbežnej otázky orgánmi činnými v trestnom konaní a následne aj na základe rozsudku Okresného súdu Pov. Bystrica sp. zn. 7P/42/2010-42 zo dňa 22.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoP/91/2010-89 zo dňa 23.11.2010, právoplatného dňa 03.01.2011, povinný ako otec prispievať na výživu svojich maloletých detí D. - S., XX.XX.XXXX, sumou vo výške 100,- I. a H., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 100,- Eur a výživné mal zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke detí O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., A. XXX/X-XX, svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil ani v mieste bydliska detí, ani na inom mieste, pričom plneniu svojej vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbal tým, že napriek tomu, že v období od 03.01.2007 do 31.10.2010 pracoval v spol. S. V. a. s., O. N., T. F., vyživovaciu povinnosť si u zamestnávateľa nenahlásil a pracovný pomer ukončil na vlastnú žiadosť napriek tomu, že v uvedenej spoločnosti dosahoval dostatočný príjem, z ktorého si mohol pravidelne a v plnej výške plniť svoju vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti, takto však nekonal a výživné pravidelne a v plnej výške neplatil, pričom v mesiaci marec 2010 pracoval aj na základe dohody o vykonaní práce v spol. F. A. - A. L., O. N., T. F., v období od 05.11.2010 do 11.11.2010 a od 26.11.2010 do 13.01.2011 bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, odkiaľ bol vyradený z dôvodu odchodu do cudziny, v období od 12.11.2010 do 15.11.2010 pracoval v spol. G. - W. s.r.o. N., od 02.09.2011 doposiaľ pracuje v spol. G., s. r. o. N. a napriek tomu si vyživovaciu povinnosť pravidelne a v plnej výške neplnil a vyživovaciu povinnosť si neplnil ani iným spôsobom, čím mu za kritické obdobie od augusta 2009 do 30.7.2012 vznikol dlh na výživnom voči matke detí O. D. vo výške 4.985,72 Eur, nakoľko časť výživného vo výške 2.154,28 Eur uhradil.

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas
tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. b/Tr. zák. a

odsudzuje sa za to

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr.zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr. zák., na trest 16 / slovom : šesťnásť/ mesiacov odňatia slobody.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá.
Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba na 2 / slovom : dva / roky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na menovaného obžalobu pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 , 3 písm. b) Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne O. D., oboznámením sa pripojenými rozsudkami Okresného súdu v Považskej Bystrici, ako i ostatnými listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné :

Obžalovaný ako v prípravnom konaní , tak i na hlavnom pojednávaní potvrdil, že výživné neplatí. Napriek tejto skutočnosti sa však necíti byť vinným z páchania uvedeného trestného činu dôvodiac, že v súčasnej dobe nemá dostatok finančných prostriedkov, aby výživné v stanovenej výške mohol platiť. Potvrdil, že pred Okresným súdom v Považskej Bystrici sa domáhal viackrát zníženia výživného, pričom však bol jeho návrh o zníženie výživného vždy zamietnutý. V zamietajúcich rozhodnutiach sa mu kladie za vinu, že sám ukončil v minulosti pracovný pomer, kde dosahoval taký príjem, že stanovené výživné platiť mohol. Aj on potvrdil, že pokiaľ pracoval pre firmu V. O. N. ČR, mal príjem, z ktorého mohol platiť stanovené výživné, avšak u uvedeného zamestnávateľa dal výpoveď z osobných dôvodov, následne sa zamestnal u iného zamestnávateľa, kde nedosahoval taký príjem. V súčasnej dobe pracuje v Českej republike ako operátor výroby, s príjmom 300,- euro. Potvrdil, že výživné neplatil aj za obdobie , kedy pracoval pre firmu V. O. N. a mal teda dobrý príjem, avšak neplatil ho z toho dôvodu, že jednoducho nemal určené súdom a v tom čase žil s matkou detí v spoločnej domácnosti. Od mája 2010 spolu nežijú, nakoľko matka s deťmi odišla.

Svedkyňa O. D. uviedla, že obžalovaný ako otec spoločných detí už 30.7.2009 odišiel zo spoločnej domácnosti a ju nechal v Českej republike samú. Nakoľko neplatil ani nájom a ona nemala finančné prostriedky, musela z bytu odísť. Za celé obdobie zaplatil výživné presne len v tých čiastkach, ako je uvedené v obžalobe, pričom táto čiastka bola od celkového dlhu odrátaná. Svedkyňa poprela, že by jej dával nejaké iné finančné prostriedky, pričom jej ešte ukradol aj auto. Nakoľko výživné zo strany obžalovaného si uplatňuje exekučne, za obdobie mesiacov máj, jún, júl 2012 jej bolo zaslané len 60,- euro. Svedkyňa je na predĺženej materskej dovolenke.

Skutočný stav bol ďalej preukázaný listinnými dôkazmi a to rozsudkami OS v Považskej Bystrici 7P/42/2010-42, zo dňa 22.9.2010, z ktorého mal za preukázané, že bol zaviazaný platiť výživné na maloletú S. 100,- euro a H. 100,-euro od 1.8.2009. Súd vychádzal z príjmu obžalovaného 18.719,- Kč. Ďalej bol skutočný stav preukázaný rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, 7P/71/2011, zo dňa 7.12.2011 , ako i posledným rozsudkom OS Považská Bystrica 6P/53/2012, zo dňa 14.6.2012, ktorými všetkými rozhodnutia bol návrh otca o zníženie zamietnutý z dôvodu, že tento ľahkovážne rozviazal pracovný pomer.

Skutočný stav bol ďalej preukázaný potvrdeniami zamestnávateľa obžalovaného, kde firma S. T. potvrdil, že pracoval v uvedenej firme od 3.1.2007 do 31.10.2010, pričom dosahoval priemernú mzdu 14.827,- Kč. Rozviazaný pracovný pomer bol z dôvodu zamestnanca.

Na základe takto zisteného skutočného stavu mal súd potom za preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky z trestného činu - prečinu zanedbania povinnej výživy v zmysle § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr.zák. , nakoľko bolo preukázané, že tento najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to v zmysle § 138 písm. b) Tr.zák., teda po dlhší čas.

vina obžalovaného bola preukázaná jednak samotnou výpoveďou obžalovaného, ktorý nepoprel vo svojej výpovedi skutočnosť, že výživné riadne neplatí. Obžalovaný na svoju obranu uvádza skutočnosti, že v súčasnej dobe nemá taký príjem, aby výživné v stanovenej výške tak, ako bolo rozhodnuté rozsudkom platiť, pričom však ale výživné zo svojho súčasného príjmu neplatí naďalej ani v takej výške, v akej by reálne mohol . Potvrdil, že rozviazal pracovný pomer z osobných dôvodov, ktoré bližšie

nešpecifikoval. Obžalovaný je usvedčovaný z trestnej činnosti ďalej výpoveďou svedkyne O. D., ktorá potvrdila, že výživné jej neplatí a to po dlhšiu dobu, pričom táto svedkyňa uviedla, že výživné jej neplatil ani za obdobie, kedy mal zabezpečený dobrý príjem ,nakoľko pracoval s takým príjmom, z ktorého výživné platiť mohol.

Ďalej bol usvedčený zo spáchania trestnej činnosti rozhodnutiami súdu ohľadne výšky výživného a teda možnosti, aké mal, ako i ostatnými listinnými dôkazmi, z ktorých mal súd za preukázané, že pri úprave výživného súd vychádzal z jeho príjmu nad 18.000,- Kč a to v období, kedy pracoval pre firmu V., napriek tomu však výživné neplatil.

Súd je povinný skúmať reálnu možnosť platenia výživného u obžalovaného. Je pravdou, že v súčasnej dobe obžalovaný dosahuje v podstate nižší príjem, ako pri poslednej úprave výživného, avšak je potrebné zdôrazniť, že i keď súd pri rozhodovaní ohľadne viny a teda možnosti reálneho plnenia výživovacej povinnosti, nie je doslovne viazaný rozhodnutiami ohľadne určenia výživného, ale v danom prípade sa súd stotožnil s argumentáciou Okresného súdu v Považskej Bystrici v konaniach 7P/75/2011 ako i 6P/53/2012, ktorými rozsudkami súd zamietol návrh otca o zníženie výživného s odôvodnením, že do tejto situácie sa dostal vlastným pričinením a to tým, že neuvážene rozviazal pracovný pomer a teda sa pripravil vlastnou vinou o taký príjem, z ktorého by mohol výživné platiť. Napriek tomu, že nedosahoval príjem ako u bývalého zamestnávateľa, obžalovaný po celý čas nemal snahu platiť pravidelné výživné aspoň v nižších dávkach , pričom vedel, že matka detí je na materskej dovolenke, prakticky bez akéhokoľvek príjmu. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky uvedeného trestného činu.

Obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. V mieste bydliska požíva dobrú povesť, priestupkovo riešený nebol.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery u obžalovaného prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery ako i možnosť jeho nápravy. Súd prihliadol na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má mať trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. V danom prípade u obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák., teda že doposiaľ viedol riadny život. Príťažujúcu okolnosť súd nezistil.

Súd pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že pre zabezpečenie účelu trestu bude postačujúce uloženie uvedeného druhu trestu pri dolnej hranici zákonnej sadzby, s primeranou skúšobnou dobou, ktorú stanovil na dva roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie má odkladný účinok. Rozsudok možno napadnúť len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- b) o b Ź a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, prípadne, že taký výrok nebol urobený,

c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, prípadne, že taký výrok nebol urobený.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť prokurátor a čo do povinnosti na náhradu škody aj poškodený.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť i proti vôli obžalovaného.